

Wtorek, 8 września 2015 r.

P8_TA(2015)0291

Badania i innowacje w niebieskiej gospodarce sprzyjające tworzeniu miejsc pracy i wzrostowi gospodarczemu

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 września 2015 r. w sprawie wykorzystania potencjału badawczego i innowacyjnego w niebieskiej gospodarce do tworzenia miejsc pracy i wzrostu gospodarczego (2014/2240(INI))

(2017/C 316/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 8 maja 2014 r. zatytułowany „Innowacje w niebieskiej gospodarce wykorzystujące potencjał mórz i oceanów w zakresie wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy” (COM(2014)0254),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/89/UE z dnia 23 lipca 2014 r. ustanawiającą ramy planowania przestrzennego obszarów morskich ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającą ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) ⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 6 października 2010 r. zatytułowany „Projekt przewodni strategii Europa 2020: Unia innowacji” (COM(2010)0546),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 października 2007 r. w sprawie zintegrowanej polityki morskiej Unii Europejskiej (COM(2007)0575),
- uwzględniając deklarację z Limassol z dnia 8 października 2012 r. o agendzie morskiej na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 września 2012 r. zatytułowany „»Niebieski wzrost« – szanse dla zrównoważonego wzrostu w sektorach morskich” (COM(2012)0494),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 maja 2013 r. zatytułowany „Plan działania na rzecz strategii morskiej w obszarze Oceanu Atlantyckiego. Realizacja inteligentnego i zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu.” (COM(2013)0279),
- uwzględniając zieloną księgę Komisji z dnia 29 sierpnia 2012 r. pt. „Wiedza o morzu 2020: od mapowania dna morskiego do prognozowania oceanicznego” (COM(2012)0473),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 2 lipca 2013 r. w sprawie „niebieskiego wzrostu” – wspieranie zrównoważonego wzrostu w unijnym sektorze żeglugi, transportu morskiego i turystyki ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 października 2013 r. w sprawie inicjatywy „Wiedza o morzu 2020: mapowanie dna morskiego w celu promocji zrównoważonego rybołówstwa” ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 lutego 2014 r. w sprawie przyjęcia szczególnych środków w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa mających na celu zwiększenie roli kobiet ⁽⁵⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1291/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające „Horyzont 2020” – program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) oraz uchylające decyzję nr 1982/2006/WE ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 135.

⁽²⁾ Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0300.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0438.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0178.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 104.

Wtorek, 8 września 2015 r.

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1292/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 294/2008 ustanawiającego Europejski Instytut Innowacji i Technologii, ⁽¹⁾
 - uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1312/2013/UE z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie strategicznego planu innowacji Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii (EIT) – wkład EIT w bardziej innowacyjną Europę ⁽²⁾,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 15 października 2014 r. zatytułowaną „Innowacje w niebieskiej gospodarce wykorzystujące potencjał mórz i oceanów w zakresie wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy” (2015/C 012/15), ⁽³⁾
 - uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 3 grudnia 2014 r. zatytułowaną „Innowacje w niebieskiej gospodarce wykorzystujące potencjał mórz i oceanów w zakresie wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy” ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 lutego 2014 r. zatytułowany „Europejska strategia na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w turystyce przybrzeżnej i morskiej” (COM(2014)0086),
 - uwzględniając konkluzje Rady ds. Konkurencyjności z dnia 4 grudnia 2014 r. zatytułowane „Wzmocnienie turystyki poprzez mobilizację dziedzictwa kulturowego, naturalnego i morskiego Europy dzięki efektowi dźwigni”,
 - uwzględniając deklarację końcową przyjętą na Konferencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zrównoważonego Rozwoju (Rio+20), która odbyła się w Rio de Janeiro, w Brazylii, w dniach 20–22 czerwca 2012 r.,
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz opinie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych i Komisji Rybołówstwa (A8-0214/2015),
- A. mając na uwadze, że pojęcie niebieskiej gospodarki obejmuje szerokie spektrum sektorów działalności gospodarczej związanej z morzami i oceanami, w tym sektorów tradycyjnych i o uznanej pozycji, a także sektorów nowo powstających, takich jak: rybołówstwo, akwakultura, transport morski i rzeczny, działalność portowa i logistyczna, turystyka oraz żeglarstwo rekreacyjne i rejsowe, budowa i naprawa statków, prace na morzu i ochrona linii brzegowej, poszukiwania i eksploatacja zasobów mineralnych na pełnym morzu, eksploatacja farm wiatrowych na pełnym morzu oraz źródeł energii morskiej, biotechnologia;
- B. mając na uwadze, że rozwój niebieskiej gospodarki powinien koncentrować się na zrównoważonej działalności gospodarczej, która zaspokaja potrzeby obecnego pokolenia i pokoleń przyszłych oraz zapewnia dobrobyt społeczeństwu;
- C. mając na uwadze, że rozwój niebieskiej gospodarki musi opierać się na solidnych podstawach naukowych, które stanowią punkt wyjścia do badań i innowacji, oraz mając na uwadze, że obszary nauki i technologii związane z niebieską gospodarką są bardzo zróżnicowane;
- D. mając na uwadze, że ochrona i zabezpieczenie naturalnych środowisk morskich są podstawowym warunkiem niezbędnym do utrzymania, wsparcia i rozwoju niebieskiej gospodarki, a ponadto żywotne ekosystemy morskie są warunkiem wstępnym eksploatacji zasobów mórz i oceanów; mając na uwadze, że innowacje i zrównoważoność powinny stanowić główne filary niebieskiej gospodarki warunkujące wzrost i zatrudnienie;

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 174.

⁽²⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 892.

⁽³⁾ Dz.U. C 12 z 15.1.2015, s. 93.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 19 z 21.1.2015, s. 24.

Wtorek, 8 września 2015 r.

- E. mając na uwadze istotny brak danych, informacji i wiedzy o morzach i oceanach, ich zasobach i bioróżnorodności, oddziaływaniu prowadzonej lub przewidywanej działalności człowieka na nie, a także jej wpływie na środowisko i łącznych skutkach, oraz mając na uwadze, że ograniczona wiedza w tym zakresie w znacznym stopniu ogranicza zrównoważone wykorzystywanie tych zasobów, stanowi przeszkodę dla innowacji i ogranicza pełen potencjał mórz i oceanów w kontekście szybkiego wzrostu liczby ludności świata, który będzie oznaczać coraz większe wykorzystywanie mórz i oceanów w celu pozyskiwania żywności, przestrzeni, energii i minerałów, w związku z czym konieczne jest bardziej systematyczne podejście służące ich zrównoważonemu wykorzystaniu;
- F. mając na uwadze, że ekosystemy morskie są kluczowymi obszarami różnorodności biologicznej o kruchej równowadze, które są wrażliwe na działalność człowieka, oraz że dla ułatwienia należytego zarządzania obszarami wrażliwymi, ich rozwoju i ochrony coraz większe znaczenie ma uzyskiwanie i wymiana dokładnych informacji dotyczących położenia i zasięgu typów siedlisk;
- G. mając na uwadze, że przeszkody w osiągnięciu sukcesu innowacyjnego w niebieskiej gospodarce polegają nie tylko na braku wiedzy naukowej, który uniwersytety, przedsiębiorstwa i instytucje badawcze usiłują wypełnić za pomocą przełomowych badań, lecz również w znaczącym stopniu na barierach w finansowaniu ze środków zarówno publicznych, jak i prywatnych;
- H. mając na uwadze, że możliwości wykorzystania zasobów morskich do rozwoju zrównoważonych odnawialnych źródeł energii mogłyby znacząco pomóc w realizacji unijnej strategii bezpieczeństwa energetycznego poprzez zmniejszenie uzależnienia państw członkowskich od pozaunijnych źródeł energii;
- I. mając na uwadze, że trwały rozwój niebieskiej gospodarki może mieć znaczący wpływ na wzrost i rozwój gospodarczy oraz na tworzenie miejsc pracy, zwłaszcza w regionach przybrzeżnych, regionach najbardziej oddalonych i krajach wyspiarskich, z jednoczesnym uwzględnieniem szczególnych i zróżnicowanych potrzeb oraz różnic poszczególnych obszarów geograficznych;
- J. mając na uwadze, że zwiększenie inwestycji w badania i innowacyjność w dziedzinie mórz i oceanów może być pożytecznym narzędziem wspierającym realizację celów spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej, walkę z brakiem równowagi i rosnącymi nierównościami pomiędzy państwami członkowskimi, jak również wzmocnienie światowej pozycji UE w dziedzinie polityki morskiej i niebieskiej gospodarki (na przykład za pomocą eksportu technologii środowiskowej), z uwzględnieniem znaczenia małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) oraz firm rodzinnych dla innowacyjności i tworzenia miejsc pracy;
- K. mając na uwadze, że w działalności w ramach niebieskiej gospodarki należy wziąć pod uwagę różne odpowiednie szczeble kompetencji, mianowicie szczebel międzynarodowy, europejski i szczebel państw członkowskich; mając na uwadze, że priorytety sektorowe w zakresie rozwoju niebieskiej gospodarki mogą być różne w poszczególnych państwach członkowskich, w zależności z jednej strony od przebytej drogi rozwoju sektorów tradycyjnych czy sektorów o uznanej pozycji, jak również z drugiej strony od posiadanych zasobów i potencjału w zakresie ewolucji sektorów wschodzących w każdym z państw członkowskich;
- L. mając na uwadze, że wykorzystanie możliwości innowacji w niebieskiej gospodarce wymaga wykwalifikowanej, wykształconej i odpowiednio przeszkolonej siły roboczej; mając na uwadze, że obecnie istnieje niedobór kwalifikacji, któremu trzeba zaradzić;
- M. mając na uwadze, że nie należy powielać niezgodnych z zasadą zrównoważonego rozwoju sposobów eksploatacji i modeli wzrostu na obszarze mórz i oceanów pod pretekstem wykorzystywania potencjału niebieskiej gospodarki oraz że w ramach eksploatacji zasobów morskich i oceanicznych konieczne jest zapewnienie właściwego zarządzania tymi zasobami i ich ochrony, przy jednoczesnej dbałości o zachowanie równowagi ekosystemów morskich oraz ich odnowę, na przykład za pomocą innowacyjnych metod przeciwdziałania zanieczyszczeniu mórz – w szczególności przeciwdziałania coraz większej ilości odpadów plastikowych, plastiglomeratów i rozkładających się mikrocząstek plastiku – oraz recyklingu odpadów bez wyczerpywania zasobów;

Wtorek, 8 września 2015 r.

- N. mając na uwadze, że liczne narzędzia służące do zarządzania środowiskowego na obszarach przybrzeżnych i morskich są wsparte mapowaniem dna morskiego, w tym planowaniem badań monitorujących, w ramach których określa się obszary mogące wspierać określone siedlisko będące przedmiotem zainteresowania, lub dostarczaniem informacji pomagających w określeniu lokalizacji i planowaniu ekologicznych projektów morskich, takich jak rozbudowa pomostów i przystani, prace z zakresu ochrony wybrzeży, morskie farmy wiatrowe i rekultywacja gruntów, w sposób przyjazny dla środowiska;
- O. mając na uwadze, że zgodnie z art. 190 Traktatu z Lizbony oraz deklaracją Rio+20 podstawę zarządzania wszelkimi działaniami mającymi wpływ na środowisko morskie powinny stanowić zasada ostrożności i podejście oparte na ekosystemie;
- P. mając na uwadze, że UE opracowała i zaproponowała szereg programów i wytycznych określających ramy działania w dziedzinie niebieskiej gospodarki i innowacji w niebieskiej gospodarce, które należy poddać ocenie pod kątem ich skuteczności we wspieraniu wysiłków państw członkowskich i władz regionalnych i lokalnych na rzecz rozwoju niebieskiej gospodarki;
- Q. mając na uwadze, że wspieranie i rozwój nowej, zrównoważonej niebieskiej gospodarki musi być także częścią polityki rozwojowej UE, jej polityki zagranicznej oraz polityki Unii dla Śródziemnomorza, i że przy budowie zrównoważonej niebieskiej gospodarki konieczne jest uwzględnienie – na zasadach partnerskich – afrykańskich państw śródziemnomorskich, wschodnioafrykańskich państw wyspiarskich Oceanu Indyjskiego oraz państw wyspiarskich AKP – sygnatariuszy umów o partnerstwie gospodarczym;
- R. mając na uwadze, że społeczności przybrzeżne i wyspiarskie oraz władze lokalne i regionalne są kluczowymi partnerami w dyskusji na temat potencjału niebieskiej gospodarki i jego wykorzystania;
- S. mając na uwadze, że tereny przybrzeżne charakteryzują się szczególnymi cechami, które wyróżniają je i warunkują możliwości ich rozwoju w perspektywie średnio- i długoterminowej;
- T. mając na uwadze, że oceany i morza europejskie są bardzo zróżnicowane – od głębiny Oceanu Atlantyckiego u wybrzeży Irlandii do głębiny Morza Czarnego u wybrzeży Rumunii oraz od zimnych mórz arktycznych do ciepłych wód śródziemnomorskich;
- U. mając na uwadze, że na turystykę przypada 5 % PKB UE, 12 mln miejsc pracy i 2,2 mln przedsiębiorstw w UE; mając na uwadze, że turystyka kulturalna stanowi prawie 40 % turystyki ogólnoeuropejskiej; mając na uwadze, że turystyka morska i przybrzeżna stanowi jedną trzecią całej działalności turystycznej w Europie i zatrudnia 3,2 mln pracowników;
- V. mając na uwadze, że według obecnych szacunków cały sektor morski wytwarza od 3 % do 5 % PKB UE, zatrudnia około 5,6 mln ludzi i generuje 495 mld EUR zysków dla europejskiej gospodarki;
- W. mając na uwadze, że według obecnych szacunków liczba cząsteczek pochodzenia morskiego przewyższa znacznie liczbę cząsteczek na lądzie oraz że oferują one ogromny potencjał w zakresie badań naukowych w sektorze zdrowia, kosmetycznym i biotechnologicznym;
- X. mając na uwadze istotne znaczenie zintegrowanej polityki morskiej dla wspierania działań z zakresu niebieskiej gospodarki, zwłaszcza ze względu na fakt, iż próbuje ona w zintegrowany sposób reagować na obecne wyzwania dotyczące mórz europejskich;
- Y. mając na uwadze, że w poprzedniej wspólnej polityce rybołówstwa (WPRyb) grupy rozwoju rybołówstwa okazały się bardzo przydatnym instrumentem tworzenia zatrudnienia i dobrobytu oraz spójności społecznej i terytorialnej, będąc jednocześnie decydentami i podmiotami w zakresie własnego rozwoju;

Wtorek, 8 września 2015 r.

1. przyjmuje do wiadomości komunikat Komisji zatytułowany „Innowacje w niebieskiej gospodarce wykorzystujące potencjał mórz i oceanów w zakresie wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy”; zwraca uwagę na ograniczony zasięg komunikatu i brak uwzględnienia w nim wszystkich sektorów tworzących niebieską gospodarkę; wzywa Komisję do przyjęcia zintegrowanego i bardziej kompleksowego podejścia wobec wyzwań dotyczących innowacji i tworzenia miejsc pracy w rozmaitych powiązanych ze sobą sektorach;
2. opowiada się za szczegółową i pełną definicją niebieskiej gospodarki, której zakres skupiać może wszelkie sektorowe i międzysektorowe działania w obrębie oceanów, mórz, ekosystemów przybrzeżnych, powiązanych obszarów w głębi lądu i stref przybrzeżnych, w tym także bezpośrednie i pośrednie działania pomocnicze; zwraca uwagę na wielowymiarowe znaczenie innowacji we wszystkich tych działaniach, zarówno tradycyjnych, jak i nowo powstających;
3. opowiada się za koniecznością strategicznego planowania działalności w ramach niebieskiej gospodarki, opracowania bezpośrednich metod finansowania, określania priorytetów i planu działania, tak aby możliwe było osiągnięcie dynamicznego rozwoju tego sektora do 2020 r., włączając w to konkretne propozycje dotyczące mechanizmów współpracy i inwestycje w infrastrukturę;
4. wzywa państwa członkowskie do przeprowadzenia analizy i pomiaru zasięgu obecnych działań w dziedzinie niebieskiej gospodarki oraz domaga się przygotowania strategii, która łączyłaby inicjatywy dotyczące wszystkich sektorów związanych z morzem; wzywa Komisję do przeprowadzenia spisu licznych projektów, które finansowała w przeszłości i które dotyczyły niebieskiej gospodarki, oraz do przeprowadzenia kompleksowego badania dotyczącego znaczenia i wagi niebieskiej gospodarki;
5. podkreśla, że już dziś działalność człowieka i związane z nią konsekwencje (zanieczyszczenie, zmiana środowiska i klimatu, nadmierna eksploatacja zasobów, przełowienie itd.) wpływają wysoce negatywnie na morza i oceany, będące jednak nadal zbiornikiem ważnych zasobów ekosystemowych, które są niedostępne, a zatem nienaruszone; uważa w związku z tym, że niebieska gospodarka powinna zająć się ochroną, przywróceniem i utrzymaniem ekosystemów, różnorodności biologicznej, odporności i produktywności mórz i oceanów, w tym usługami związanymi z różnorodnością biologiczną mórz i funkcjonowaniem ekosystemów; uważa, że podstawę niebieskiej gospodarki powinny stanowić zasada ostrożności i podejście ekosystemowe;
6. podkreśla istotną rolę nowej technologii w przeciwdziałaniu degradacji ekosystemów morskich, a także powiązania między niebieską i zieloną gospodarką, w szczególności w zakresie innowacyjnych metod oczyszczania mórz, w tym opłacalnego recyklingu zanieczyszczających środowisko tworzyw sztucznych;
7. zwraca uwagę, że lepsza znajomość mórz i oceanów, np. dna morza oraz fauny i flory morskiej, jak również ocena wpływu na środowisko, pozwoli korzystać z zasobów morskich w sposób zrównoważony oraz umocni podstawy naukowe, na których opierają się poszczególne unijne strategie dotyczące środowiska morskiego;
8. wzywa Komisję, aby w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi (po przeprowadzeniu wspomnianych powyżej analizy naukowej i spisu) określiła zapotrzebowanie na finansowanie niebieskiej gospodarki (na szczeblu sektorowym, regionalnym, krajowym i europejskim), z myślą o wykorzystaniu jej potencjału w zakresie wzrostu gospodarczego, rozwoju i tworzenia miejsc pracy, ze szczególnym uwzględnieniem regionów w znacznym stopniu zależnych od rybołówstwa oraz firm rozpoczynających działalność, MŚP i firm rodzinnych;
9. podkreśla, że zrównoważony rozwój niebieskiej gospodarki wymaga większych inwestycji w wiedzę i badania; ubolewa nad wpływem cięć w zakresie inwestycji publicznych w działalność badawczo-rozwojową na krajowe systemy badawcze w perspektywie krótko- i długoterminowej; uważa, że w celu pogłębienia wiedzy na temat środowiska morskiego i jego potencjału gospodarczego UE i państwa członkowskie muszą zagwarantować znaczne środki finansowe, zapewniając jednocześnie ciągłość i przewidywalność finansowania w perspektywie długoterminowej bez uszczerbku dla finansowania już istniejących i realizowanych programów;

Wtorek, 8 września 2015 r.

10. wzywa Komisję do wspierania pozyskiwania aktualnych i okresowych danych naukowych na temat stanu zasobów morskich w wodach UE i poza nimi, we współpracy z innymi organizacjami międzynarodowymi; zwraca uwagę na wielodyscyplinarny charakter badań morskich i podkreśla znaczenie wsparcia podejścia o charakterze przekrojowym, obejmującego poszczególne sektory i dyscypliny będące przedmiotem badań morskich;
11. domaga się określenia konkretnych celów i terminów w celu zapewnienia przejrzystości, większej dostępności oraz pełnej interoperacyjności i harmonizacji danych dotyczących zarówno dna morskiego, jak i stanu słupa wody i zasobów biologicznych; opowiada się za informowaniem opinii publicznej na temat mórz i oceanów w celu pobudzenia innowacyjności, przy zapewnieniu jednak, aby nie dochodziło do marnowania funduszy i powielania projektów; uważa, że inwestycje w projekty dotyczące pozyskiwania danych również pomogą w zwiększeniu produktywności i innowacyjności;
12. wzywa, aby wyniki badań finansowanych ze środków publicznych były upubliczniane w celach niekomercyjnych (ochrona danych o znaczeniu strategicznym dla państw członkowskich), przy czym zasada ta obowiązkowo powinna mieć zastosowanie do partnerów realizujących programy badawcze UE; zachęca do promowania otwartego dostępu do danych potwierdzających wyniki tych badań; apeluje o przyjęcie inicjatywy UE mającej na celu zachęcenie przedsiębiorstw prywatnych w sektorze morskim do udostępniania danych, które nie są poufne z handlowego punktu widzenia, do celów badawczych oraz wzywa Komisję do możliwie jak najszybszego udostępnienia platformy informacyjnej na temat badań prowadzonych w ramach programu „Horyzont 2020”;
13. apeluje o wyraźne uwzględnienie w projekcie europejskiej sieci informacji i obserwacji środowiska morskiego (EMODnet) analizy danych dotyczących łącznych skutków, zaśmiecenia mórz, hałasu morskiego oraz rozpuszczalnych substancji zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego, która powinna znaleźć się w części poświęconej wpływowi człowieka;
14. nie zgadza się z zaproponowanymi przez Komisję cięciami w budżecie programu ramowego w zakresie badań naukowych „Horyzont 2020”;
15. wzywa Komisję do przeprowadzania okresowej oceny realizacji programu „Horyzont 2020” w zakresie dziedzin związanych z niebieską gospodarką oraz do udostępniania jej wyników; popiera utworzenie szczególnego partnerstwa na rzecz przemysłu morskiego w ramach programu „Horyzont 2020” oraz apeluje o uwzględnienie go w programie prac w ramach programu „Horyzont 2020” na lata 2016–2017; uważa, że należy podjąć większe wysiłki w celu zacieśnienia związku między badaniami a przemysłem w rozwoju nowych produktów i procesów, w dziedzinie wzrostu i tworzenia zatrudnienia;
16. zwraca uwagę na fakt, że państwa członkowskie i władze regionalne ponoszą główną odpowiedzialność za rozwój niebieskiej gospodarki, i zachęca Komisję do wspierania i promowania wszelkich form współpracy między państwami członkowskimi i władzami regionalnymi – w celu rozwiązania obecnych problemów – takich jak inicjatywy w zakresie wspólnego planowania, włączając do współpracy również klastry morskie, sektor rybołówstwa i społeczności lokalne; podkreśla znaczenie strategii makroregionalnych jako sprawdzonej metody stawiania czoła wspólnym wyzwaniom i wykorzystywania wspólnych możliwości (np. strategia na rzecz regionu Morza Adriatyckiego i Morza Jońskiego) oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie do dalszego korzystania z udanych regionalnych projektów badawczych, takich jak BONUS;
17. apeluje o to, by współpraca i partnerstwa między państwami członkowskimi przyczyniały się do skuteczniejszego ukierunkowania funduszy dostępnych w ramach instrumentów unijnych i krajowych; podkreśla, że przy ustalaniu priorytetów należy uwzględnić bezpośredni wpływ finansowania na niebieską gospodarkę oraz bezpośredni wkład w jej rozwój;
18. podkreśla, że w interesie państw członkowskich leży rozszerzenie podstawy współpracy z państwami południowego wybrzeża Morza Śródziemnego, i wzywa państwa członkowskie do uznania niebieskiej gospodarki za dodatkowy obszar współpracy; sprzyja wszelkim formom współpracy z państwami trzecimi (np. Unia dla Śródziemnomorza, Organizacja Czarnomorskiej Współpracy Gospodarczej) i wzywa Komisję do uwzględnienia wsparcia dla rozwoju zrównoważonej niebieskiej gospodarki jako celu unijnej polityki rozwoju;
19. wzywa Komisję do zapewnienia warunków regulacyjnych i prawnych, które będą sprzyjały inwestowaniu w ramach niebieskiej gospodarki w energię ze źródeł odnawialnych, oraz do przedstawienia jasnych i stabilnych ram wspierania badań, przedsiębiorstw i administracji, które to ramy umożliwią wzrost inwestycji w innowacyjne projekty rozwoju energii ze źródeł odnawialnych;

Wtorek, 8 września 2015 r.

20. podkreśla, że europejskie morza i oceany są bardzo zróżnicowane, w związku z czym niezwykle istotne jest, aby Komisja nie stosowała do nich uniwersalnego podejścia; zwraca uwagę na konieczność wspierania zintegrowanego podejścia do różnych sektorów niebieskiej gospodarki, w oparciu o wspólne zasady takie jak zrównoważony charakter, przy jednoczesnym uznaniu i poszanowaniu specyfiki i potrzeb różnych regionów oraz priorytetów poszczególnych państw członkowskich oraz wspieraniu ich w rozwoju tych priorytetów;

21. wzywa Komisję i jej agencje do wspierania państw członkowskich w opracowywaniu i wdrażaniu krajowych i regionalnych strategii rozwoju gospodarki morskiej;

22. zwraca uwagę na negatywny kierunek rozwoju i ewidentne pogorszenie się sytuacji niektórych bardziej tradycyjnych sektorów niebieskiej gospodarki (takich jak m.in. rybołówstwo i przemysł stoczniowy), w szczególności w regionach, w których niegdyś miały one ogromne znaczenie konsolidacyjne poprzez pobudzanie działalności gospodarczej na różnorodnych szczeblach i etapach, zapewnianie miejsc pracy i wspieranie rozwoju; uważa, że przy opracowywaniu wszelkich strategii UE w dziedzinie niebieskiej gospodarki nie należy zapominać o tych obszarach działalności i regionach, podkreślając potencjał innowacji i wykorzystując europejską wiedzę (np. w zakresie modernizacji statków) na rzecz odwrócenia odnotowanej tendencji spadkowej;

23. podkreśla rolę morza i badań morskich oraz ściślejszej współpracy naukowców, państw członkowskich i regionów w tych sektorach w celu wypełnienia istniejącej luki między państwami członkowskimi oraz zapobiegania geograficznej koncentracji na niektórych obszarach, i w celu zwiększenia konkurencyjności obszarów przybrzeżnych oraz tworzenia nowych, lokalnych, wysokiej jakości i trwałych miejsc pracy;

24. uważa, że brak wykwalifikowanych specjalistów w różnych dziedzinach badań i sektorach działalności, w tym naukowców, inżynierów, techników i operatorów, stanowi olbrzymią barierę, która może uniemożliwić pełne wykorzystanie potencjału niebieskiej gospodarki; podkreśla, że deficyt ten jest nierozzerwalnie powiązany z rosnącym unikaniem odpowiedzialności i brakiem inwestycji państw w dziedzinie nauki i edukacji, a także z deprecjacją statusu zawodowego, w szczególności w tych państwach członkowskich, które najbardziej ucierpiały w wyniku kryzysu gospodarczego, dlatego domaga się niezwłocznego odwrócenia tych dwóch tendencji; wzywa państwa członkowskie i władze regionalne do inwestowania w ambitny społeczny wymiar niebieskiego wzrostu oraz w umiejętności w sektorze morskim, tak aby wspierać szkolenie i dostęp młodych osób do zawodów związanych z morzem; wzywa Komisję i państwa członkowskie do propagowania zarówno kształcenia wyższego, jak i programów szkolenia zawodowego i ustawicznego szkolenia zawodowego, starając się włączyć w nie perspektywę niebieskiej gospodarki;

25. wzywa państwa członkowskie, władze regionalne, instytucje oświatowe i przedstawicieli przemysłu do współpracy, tworzenia synergii i określania przekrojowych zagadnień badawczych w obszarze niebieskiej gospodarki, tak aby wspierać szkolenie i dostęp młodych osób do zawodów związanych z niebieskim wzrostem;

26. uważa, że odpowiedni rozwój niebieskiej gospodarki wymaga nadania godności zawodom z nią związanym i stworzenia stabilnych miejsc pracy z przysługującymi prawami, w tym prawami dotyczącymi bezpieczeństwa i zdrowia pracowników sektora morskiego, oraz propagowania wiedzy o tych prawach, tak aby zagwarantować dalszą atrakcyjność sektora; ponadto, biorąc pod uwagę, że niebieska gospodarka tradycyjnie była i nadal jest w dużym stopniu zdominowana przez mężczyzn, UE powinna uznać obecny czas za idealny, by zachęcić kobiety do tego niszowego obszaru gospodarki; wzywa Komisję i państwa członkowskie do włączenia aspektu płci we wszystkie etapy rozwoju niebieskiej gospodarki oraz do propagowania i wzmocnienia efektywnego udziału kobiet w niebieskiej gospodarce;

27. wzywa Komisję do promowania praw pracowniczych i zapewnienia bezpiecznych warunków pracy we wszystkich sektorach niebieskiej gospodarki, zarówno w tych tradycyjnych, jak i dopiero się rozwijających;

28. wzywa Komisję do zgromadzenia i przeanalizowania danych na temat związanych z morzem zawodów istniejących na wszystkich szczeblach (od kadry kierowniczej zajmującej się kwestiami prawnymi po inżynierów i kierowników ds. środowiskowych, od instruktorów nurkowania po marynarzy i techników morskich) oraz do wykorzystania tych danych do zbadania możliwości znalezienia zatrudnienia na różnych szczeblach – w zawodach tradycyjnych, rozwijających się i zupełnie nowych, które mogą dopiero powstać;

Wtorek, 8 września 2015 r.

29. wzywa Komisję do określenia wszystkich dostępnych funduszy europejskich na finansowanie działalności w ramach niebieskiej gospodarki oraz do zgrupowania informacji na ich temat na jednej platformie dostępnej dla obywateli; wzywa też Komisję do ukierunkowania środków finansowych przeznaczonych na innowacyjność i niebieski wzrost na badania podstawowe, badania i rozwój, szkolenia, tworzenie miejsc pracy, nowe przedsiębiorstwa, MŚP, przedsiębiorstwa społeczne, spółdzielnie, kształcenie i staże, ograniczenie ubóstwa na obszarach przybrzeżnych, rozwój biotechnologiczny, połączenia transportowe, wzajemne połączenia systemów energetycznych, działalność stoczniową, dostęp do sieci szerokopasmowych na obszarach przybrzeżnych, ochronę środowiska oraz wprowadzanie na rynek innowacyjnych produktów, usług i procesów;

30. uważa, że inwestycje w zakresie niebieskiej gospodarki powinny koncentrować się między innymi na ekoinnowacjach, które nie bazują na zasobach wyczerpywalnych, a także na efektywności wykorzystania zasobów, gospodarce o obiegu zamkniętym, ochronie środowiska, ochronie obszarów morskich i przybrzeżnych, przeciwdziałaniu zmianie klimatu i przystosowaniu się do niej oraz na zrównoważonym wykorzystaniu zasobów (przy zastosowaniu poziomów wykorzystania, które w perspektywie długoterminowej nie przekroczą naturalnego stopnia regeneracji zasobów); wzywa Komisję do włączenia tych zasad do istniejących lub przyszłych programów wsparcia;

31. popiera utworzenie odpowiednich ram finansowych służących wspieraniu innowacji, zrównoważonemu rozwojowi niebieskiej gospodarki i tworzeniu miejsc pracy, łączących, koordynujących i ułatwiających dostęp do różnych instrumentów finansowych, takich jak m.in. fundusze strukturalne i inwestycyjne (Europejski Fundusz Morski i Rybacki (EFMR), Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR), Europejski Fundusz Społeczny (EFS), Fundusz Spójności), program ramowy w zakresie badań naukowych oraz możliwe utworzenie przyszłej wspólnoty wiedzy i innowacji (WWiI) skoncentrowanej na niebieskiej gospodarce, Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) itp.; zwraca uwagę na konieczność lepszego dostosowania poszczególnych instrumentów do potrzeb rozmaitych podmiotów, takich jak instytucje publiczne, władze lokalne, przedsiębiorstwa, w szczególności MŚP, organizacje pozarządowe itp., a także szerokiego rozpowszechniania istniejących możliwości;

32. ubolewa głęboko, że w niektórych państwach członkowskich doszło do opóźnień w programowaniu EFMR;

33. uważa, że inwestycje publiczne, szczególnie w niektórych państwach członkowskich, odgrywają decydującą rolę w propagowaniu rozwoju i pełnego wykorzystania potencjału niebieskiej gospodarki, ale nie należy zapominać o znaczeniu inwestycji sektora prywatnego; podkreśla, że inwestowanie w niebieską gospodarkę wymaga zróżnicowanego ukierunkowania projektów – od dużych projektów infrastrukturalnych po różnorodne, dokonywane na małą skalę inwestycje w MŚP, które wymagają dodatkowej pomocy w uzyskaniu dostępu do finansowania;

34. podkreśla, że branże przemysłu lądowego, które wspierają niebieską gospodarkę morską, są ogniwem niezbędnym do zapewnienia innowacyjności sektora morskiego, i wzywa Komisję do zapewnienia tym branżom przemysłu lądowego większego wsparcia;

35. wzywa Komisję do wspierania wysiłków państw członkowskich w zakresie promowania strategii inteligentnej specjalizacji w celu stworzenia i rozwoju łańcuchów wartości powiązanych z wieloma obszarami działalności w ramach niebieskiej gospodarki; uważa, że rozwój klastrów i hiperklastrów wymaga aktywnego udziału państw członkowskich w zachęcaniu do tworzenia synergii sektorowych i międzysektorowych; uważa, że strategię na rzecz badań morskich i rozwoju technologicznego mogłyby mieć najpierw charakter pilotażowy, a następnie służyć szerzej pojmowanej niebieskiej gospodarce jako przykład najlepszych praktyk;

36. uważa, że wdrażanie strategii, planów i programów, jak również szczególnych przepisów krajowych, może sprzyjać powstawaniu bardziej korzystnych ram politycznych i instytucjonalnych dla rozwoju niebieskiej gospodarki w różnych państwach członkowskich; podkreśla, że te strategię, plany i programy oraz szczególne przepisy krajowe powinny przyczynić się do umożliwienia harmonijnej i zrównoważonej interakcji działalności człowieka i środowiska morskiego i przybrzeżnego; podkreśla znaczenie planowania przestrzennego obszarów morskich dla odpowiedniego i skoordynowanego rozwoju działalności morskiej przy sprawiedliwym uwzględnieniu interesów wszystkich odnośnych sektorów, a także wzajemnego oddziaływania lądu i morza i zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną; przypomina dyrektywę w sprawie planowania przestrzennego obszarów morskich, dyrektywę ramową w sprawie strategii morskiej i zintegrowaną politykę morską na szczeblu UE i basenów morskich;

Wtorek, 8 września 2015 r.

37. zwraca uwagę na znaczenie spółek publicznych lub przedsiębiorstw o znacznym kapitale publicznym w takich obszarach jak m.in. zarządzanie marynarką handlową, zarządzanie portami, przemysł stoczniowy oraz prace na morzu i ochrona linii brzegowej; odrzuca wizję, która zmierza jedynie do uprzywilejowania sektora prywatnego i uważa, że wzmocnienie i modernizacja sektora publicznego może stanowić istotny czynnik na rzecz pobudzenia dynamicznego rozwoju niebieskiej gospodarki;

38. uważa, że w celu zapewnienia zrównoważonego rozwoju niebieskiej gospodarki na szczeblu UE należy dążyć do silniejszej integracji i koordynacji wysiłków i kompetencji, którym towarzyszyć powinny spójne działania; wzywa do połączenia działań właściwych agencji i rozproszonych kompetencji, które już posiada obecna agencja zajmująca się kwestiami morza, jako środka na rzecz zwiększenia koordynacji, współpracy i wsparcia ze strony państw członkowskich w odniesieniu do rozwoju i pełnego wykorzystania potencjału niebieskiej gospodarki;

39. uważa, że społeczności przybrzeżne i wyspiarskie powinny być w pełni zaangażowane we wszystkie etapy rozwoju niebieskiej gospodarki, co jest warunkiem koniecznym do wykorzystania jej potencjału w zakresie innowacji, zatrudnienia, rozkwitu gospodarczego i zrównoważonego rozwoju; uznaje potencjał i potrzebę innowacyjnych rozwiązań dotyczących rozwoju pływających miast;

40. uznaje różnorodność i specyficzny charakter społeczności przybrzeżnych i wyspiarskich oraz wzywa do przyjęcia wyjątkowych środków, tak aby skutecznie wspierać rozwój niebieskiej gospodarki na tych obszarach poprzez znoszenie barier dla inwestycji oraz tworzenie sprzyjających warunków dla wzrostu;

Podejście sektorowe

41. opowiada się za zwiększeniem aktywnego wsparcia w zakresie modernizacji i zrównoważonego rozwoju sektora rybołówstwa i przetwórstwa rybnego, z myślą o wdrożeniu wartości dodanej, zwracając uwagę na rybołówstwo na małą skalę i dążąc do zwiększenia selektywności narzędzi połowowych, ograniczenia zużycia energii i zmniejszenia oddziaływania rybołówstwa na środowisko, przy jednoczesnej poprawie skuteczności zwalczania nielegalnych, nieuregulowanych prawnie i niezgłaszanych połowów; przypomina, że mapowanie i klasyfikacja siedlisk zasobów są niezbędne do ustanowienia opłacalnego, zrównoważonego i dobrze zarządzanego sektora rybołówstwa; podkreśla, że dane naukowe dotyczące rybołówstwa, stanowiące podstawę dla polityki gospodarczej, powinny być w całości dostępne opinii publicznej;

42. apeluje do Komisji o podjęcie niezbędnych działań na rzecz wzmocnienia roli grup rozwoju rybołówstwa w ramach nowej WPRyb poprzez zapewnienie większych środków umożliwiających im dążenie do zwiększenia własnej roli oraz promowanie takiej współpracy międzyterytorialnej;

43. opowiada się za koniecznością wskazania i wspierania atrakcji kulturalnych i przyrodniczych; zwraca uwagę na rolę stref zamkniętych, które mogą pomóc nieskazitelnie czystym obszarom w przetrwaniu, a nadmiernie eksploatowanym częściom dna morskiego w regeneracji i w ten sposób przyczynić się do przyszłego zrównoważonego rozwoju naszych mórz;

44. uważa, że zrównoważony rozwój akwakultury w Europie wymaga większego wsparcia badań naukowych i rozwoju technologicznego w dziedzinie hodowli nowych gatunków, zwłaszcza gatunków rodzimych, zapewnienia zrównoważonego źródła pasz, unikania ucieczek ryb, zmniejszenia do minimum wpływu na różnorodność biologiczną oraz ograniczenia oddziaływania substancji chemicznych i stosowania leków, a także tworzenia nowych lub w istotny sposób ulepszonych produktów w celu umożliwienia dywersyfikacji produkcji i oferty żywnościowej i podniesienia jej jakości, a także zapewnienia większego bezpieczeństwa środowiska naturalnego; zwraca uwagę, że dokładna znajomość batymetrii i struktury dna morskiego ma podstawowe znaczenie dla doboru odpowiednich miejsc ekspansji lokalnego sektora akwakultury, oszacowania pojemności środowiska i modelowania zanieczyszczeń spowodowanych działaniami sektora akwakultury;

45. opowiada się za uwzględnieniem kryteriów środowiskowych oraz szerszych kryteriów zrównoważonego rozwoju w normach produkcji i w oznakowaniu, tak aby – wraz z rozwojem tego sektora – nagradzać odpowiedzialnych producentów i umożliwiać dokonywanie przez konsumentów bardziej świadomych wyborów; domaga się odpowiedniej regulacji sektora akwakultury oraz działań mających na celu łagodzenie zmian jakości wody; wzywa do wsparcia zastępowania zwykłych metod produkcji akwakulturami ekologicznymi;

Wtorek, 8 września 2015 r.

46. uważa, że spośród rozmaitych rodzajów transportu towarowego żegluga handlowa i rzeczna nabiera coraz bardziej kluczowego znaczenia z uwagi na poziom zużycia energii i techniczną łatwość przejścia na gaz płynny (LPG); opowiada się za przekierowaniem środków na wspieranie innowacji w tym sektorze celem poprawy efektywności energetycznej, dywersyfikacji energii pierwotnej i zmniejszenia emisji zanieczyszczeń;

47. ponownie podkreśla konieczność podjęcia niezwłocznych działań w obszarze transportu morskiego w celu poprawy wydajności i przyspieszenia dekarbonizacji sektora, oraz ponownie zwraca uwagę, że rozwój i wykorzystanie płynnego gazu ziemnego (LNG), jako czystszej paliwa przejściowego, powinno być w tym sektorze propagowane;

48. podkreśla strategiczne znaczenie działań w zakresie budowy i naprawy statków oraz ich związek z wieloma innymi sektorami działalności, takimi jak hutnictwo, żegluga handlowa, rybołówstwo i turystyka rejsowa; uważa, że nacisk na innowacje technologiczne i wysoce wyspecjalizowane procesy mogące przynieść zyski w zakresie wartości dodanej może prowadzić do ograniczenia konkurencji na arenie międzynarodowej i pozwoli mieć nadzieję na odwrócenie tendencji spadkowej w sektorze; opowiada się za zapewnieniem szczególnego wsparcia na rzecz różnych form ożywienia i modernizacji przemysłu stoczniowego i przemysłu stali specjalnej w Europie;

49. wzywa Komisję do ponownego pełnego przeanalizowania swojej polityki wobec europejskiego przemysłu stoczniowego i zdecydowanie popiera specjalne środki pomocowe przeznaczone na ponowny rozwój i modernizację przemysłu stoczniowego w Europie;

50. jest zdania, że należy położyć większy nacisk na rolę morza w turystyce oraz na jego zrównoważony rozwój; zauważa, że europejska turystyka morska i przybrzeżna zmagają się z konkurencją z krajów trzecich; zwraca uwagę, że UE powinna bazować na swoim bogactwie kulturowym, aby oferować zrównoważone i wysokiej jakości usługi turystyki morskiej i przybrzeżnej; uważa, że dziedzictwo kulturowe oraz turystyka morska i przybrzeżna mogą odgrywać znaczącą rolę w przyciąganiu większej liczby konsumentów i przedsiębiorstw poprzez różnicowanie oferty turystycznej; podkreśla pozytywny wkład dziedzictwa kulturowego oraz turystyki morskiej i przybrzeżnej w realizację europejskich celów, jakimi są zrównoważony wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy; wzywa do udzielenia MŚP, które stanowią zdecydowaną większość sektora turystyki wodnej, większego wsparcia w zapewnianiu trwałego, całorocznego zatrudnienia wysokiej jakości, zarówno w odniesieniu do istniejących, jak i nowych miejsc pracy;

51. podkreśla znaczenie promowania zrównoważonych pod względem społecznym, gospodarczym i środowiskowym form turystyki, które mogą być ważnym źródłem wartości dodanej dla obszarów morskich;

52. uważa za konieczne nadanie podmorskiemu dziedzictwu kulturowemu należytego znaczenia w obrębie niebieskiej gospodarki, ponieważ podmorskie dziedzictwo kulturowe może być dla obecnych pokoleń źródłem wiedzy na temat – między innymi – wykorzystywania morza w przeszłości, działań człowieka w ramach walki ze zmianą klimatu i wzrostem poziomu morza, pamiętając również o tym, że takie dziedzictwo jest zasobem turystycznym;

53. podkreśla fakt, że choć UE jest nadal światowym liderem niebieskiej gospodarki, międzynarodowa konkurencja w tym sektorze jest wysoka i tylko równe warunki działania na całym świecie mogą zapewnić dalszy trwały rozwój i tworzenie miejsc pracy w Europie w tym wielowymiarowym sektorze;

54. uważa, że badania w zakresie degradacji systemów przybrzeżnych (zanieczyszczenie i utrata różnorodności biologicznej), odporności ekosystemu i jego odbudowy, erozji wybrzeża i łagodzenia jej skutków oraz prac morskich w celu ochrony linii brzegowej (w tym naturalnych rozwiązań takich jak zielona infrastruktura) stanowią podstawowe obszary niebieskiej gospodarki, które nabierają większego znaczenia w kontekście zmiany klimatu; wzywa do zwiększenia wsparcia UE na rzecz tych obszarów i elastyczności dla obszarów o odmiennej linii brzegowej, na których wielokrotnie występowały katastrofy spowodowane erozją wybrzeża;

Wtorek, 8 września 2015 r.

55. zwraca uwagę na potencjał zasobów energii morskiej i oceanicznej w kontekście waloryzacji zasobów endogenicznych, dywersyfikacji źródeł energii i przyczyniania się do realizacji celów w zakresie klimatu i energii; podkreśla, że morskie źródła energii odnawialnej tworzą przyszłościowy sektor przemysłu, i zwraca uwagę w tym kontekście na istotną rolę rozwoju innowacyjnych czystych źródeł energii i tzw. niebieskich rodzajów energii, takich jak energia pływów morskich, energia fal czy energia z osmozy, o których Komisja wspomina w komunikacie z 20 stycznia 2014 r. w sprawie niebieskiej energii; zwraca uwagę na ogromne znaczenie sieci przesyłowej morskiej energii wiatrowej między państwami członkowskimi; podkreśla potrzebę uwzględnienia potencjału wychwytywania i składowania dwutlenku węgla (CCS) oraz przeprowadzenia dalszych badań na ten temat;

56. podkreśla, że w ramach poszukiwań i eksploatacji zasobów energii morskiej i oceanicznej należy uwzględnić zapotrzebowanie w zakresie transferu technologii, w szczególności kształcenia wykwalifikowanych i wysoce wykwalifikowanych pracowników, przy jednoczesnym przestrzeganiu restrykcyjnych wymogów w odniesieniu do zrównoważenia środowiskowego; wskazuje na potencjał mnożnikowy tych działań w zakresie zatrudnienia i powiązanej działalności na różnych szczeblach;

57. podkreśla istotną rolę nowej technologii w przeciwdziałaniu degradacji ekosystemów morskich lub w wychwytywaniu i magazynowaniu emisji dwutlenku węgla; wzywa Komisję do przeprowadzenia dogłębnej analizy na temat możliwości wykorzystania technologii i towarzyszącej jej infrastruktury do bezpiecznego i opłacalnego transportu emisji w sposób gospodarczo zrównoważony;

58. zwraca uwagę, że optymalne rozmieszczenie generatorów prądu, które zapewnia wykorzystywanie niebieskiej energii, takie jak energia wiatrowa, energia fal morskich, energia słoneczna, prądy oceaniczne, energia osmotyczna i konwersja energii cieplnej, może zależeć od wielu czynników, w tym głębokości wody, warunków dna morskiego, cech oceanograficznych i odległości od wybrzeża; uważa zatem, że harmonizacja danych zbieranych w ramach różnych programów krajowych w dziedzinie batymetrii, cech dna morskiego lub pionowego profilu oceanu, może pomóc w wyborze miejsca i opracowaniu zasad licencjonowania projektów w zakresie energii odnawialnej; podkreśla także, że dalsze badania nad rozwiązaniami w zakresie energii morskiej muszą prowadzić do przystępnych cenowo, opłacalnych i zasobooszczędnych rozwiązań technologicznych w zakresie energii;

59. uważa, że działania w ramach poszukiwań i eksploatacji zasobów mineralnych szelfu kontynentalnego wymagają stałego udziału państwa, w szczególności w zakresie informacji, identyfikacji obszarów ograniczonej eksploatacji, oceny oddziaływania na środowisko, analizy i minimalizacji ryzyka oraz sprawowania suwerenności nad swym terytorium; wzywa Komisję do zaproponowania i aktualizacji niewyczerpującej listy działań morskich (np. wytwarzanie energii na morzu, eksploatacja dna morskiego, wykorzystanie piasku i żwiru morskiego itd.) wymagających przeprowadzenia oceny oddziaływania środowiskowego i społeczno-gospodarczego; wzywa do zwrócenia uwagi na ponowne wykorzystywanie i recykling zasobów mineralnych jako alternatywy dla eksploatacji dna morskiego oraz na potencjał takich działań w kontekście szerzenia i rozwoju wiedzy naukowej i transferu technologii;

60. opowiada się za skoordynowanym i silnym zaangażowaniem UE w działania Międzynarodowej Organizacji Dna Morskiego, aby zapewnić skuteczne i ostrożnościowe regulacyjne ramy środowiskowe zapobiegające negatywnym skutkom badania i eksploatacji dna morskiego, w tym obszarów o szczególnym znaczeniu dla środowiska, jak również skutkom społecznym takiej eksploatacji i biopiractwu w lokalnych społecznościach, a także aby zagwarantować pełną przejrzystość danych;

61. uważa, że biotechnologia w dziedzinie mórz i oceanów stanowi bardzo zróżnicowany sektor, który jako całość posiada ogromny potencjał w zakresie tworzenia i stosowania nowej wiedzy i opracowywania nowych procesów i produktów o wysokiej wartości dodanej (nowych materiałów, żywności, składników farmaceutycznych itp.); zwraca uwagę na zapotrzebowanie tego sektora w zakresie kształcenia i szkolenia, wymagające dużej odpowiedzialności państw oraz sektora prywatnego, a także równie szeroko zakrojonej współpracy międzynarodowej w tej dziedzinie;

62. podkreśla znaczenie dialogu społecznego i uważa, że wszyscy partnerzy społeczni zaangażowani w niebieską gospodarkę powinni być w nim reprezentowani; podkreśla znaczenie konsultacji w sprawie ogólnych kierunków rozwoju niebieskiej gospodarki z zainteresowanymi stronami, w tym ze społeczeństwem obywatelskim oraz władzami regionalnymi i lokalnymi;

Wtorek, 8 września 2015 r.

63. zdecydowanie popiera opisaną w komunikacie inicjatywę Komisji mającą promować sojusz na rzecz umiejętności oraz centrum innowacji naukowej ds. niebieskiej gospodarki;
64. uważa, że należy uruchomić pakiet bezpieczeństwa morskiego „Erika IV” w celu zapobieżenia dalszym katastrofom na morzu; uważa, że pakiet ten powinien uwzględniać negatywne skutki ekologiczne dla wód morskich, określone w przepisach europejskich;
65. podkreśla potrzebę zwiększenia wiedzy społeczeństwa obywatelskiego na temat znaczenia morza jako zasobu gospodarczego, kulturowego i społecznego oraz roli badań naukowych i dialogu w osiągnięciu zintegrowanej równowagi między zainteresowanymi stronami i obywatelami;
66. uważa, że morze i wybrzeże są cennym zasobem, i jako takie powinny stać się jednym z filarów polityki odrodzenia przemysłowego w Unii; podkreśla, że należy podjąć kroki w kierunku rewitalizacji niebieskiego przemysłu, wspierając jednocześnie spójność gospodarki europejskiej i zrównoważony rozwój szczególnie na tych obszarach, na których ten potencjał uległ marginalizacji w wyniku procesów globalizacji;
67. uważa, że wymiana informacji i dobrych praktyk może przyczynić się do szybkiego i zrównoważonego rozwoju tego sektora;

o

o o

68. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz państwom członkowskim.
-